

skyldner i et vist omfang er berettiget til at påvise de ting, i hvilke udlæg skal ske.

§ 10 er sålydende:

„Vil sælgeren tage tingen tilbage, kan det ske ved fogedens hjælp, såfremt der om købet er oprettet et af køberen underskrevet dokument, hvoraf køberen har modtaget en genpart, og som

1. indeholder forbehold om sælgerens ejendomsret eller om sælgerens ret til at tage tingen tilbage,
2. angiver, hvad køberen skal erlægge, og forfaldstiden for hvert enkelt afdrag.

Begæringen til fogeden skal være affattet skriftligt og være bilagt det nævnte dokument og en udregning af, hvad sælgeren kræver i henhold til § 4.

Søges tingen tilbagetaget på grund af forsinkelse med betalingen, kan fogeden bestemme, at forretningen skal udsættes, såfremt det sandsynliggøres, at køberen på grund af sygdom, arbejdsløshed eller andet undskyldeligt forhold er kommet i økonomiske vanskeligheder, der må antages at være forbigående. Udsættelsen kan ikke strække sig udover 4 måneder fra den dag, da det første af de ikke betalte beløb efter aftalen forfaldt til betaling. Udsættelse må ikke gives, hvis sælgerens ret til tingen derved udsættes for fare, eller hvis hensynet til sælgeren iøvrigt taler afgørende derimod. Fogeden kan fastsætte særlige vilkår for udsættelsen og kan, hvis køberens forhold giver anledning dertil, til enhver tid bestemme, at forretningen skal fremmes.“

Stk. 1 stiller større krav end den tilsvarende bestemmelse i 1917-loven, men svarer stort set til, hvad der har været fordret i praksis.

Stk. 3, der fik sin endelige udformning ved 2. behandling, fandtes ikke i kommissionens udkast.

§ 11 indeholder regler for køberens tilsigelse til fogedkontoret og for eventuelle tvangsforanstaltninger mod køberen. I modsætning til tidligere er der herved hjemmel for at lade ham frem-